

po 2 oziroma po 3 cente.

"GLAS NARODA"
(VOICE OF THE PEOPLE)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)
Frank Saka, President J. Lupaša, Sec.
Place of business of the corporation and address of above officers:
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

46th Year
ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS
Advertisement on Agreement

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto .. \$7.00
in Kanado	Za pol leta
..... \$6.00	 \$3.50
Za pol leta	Za inostranstvo za celo leto .. \$7.00
..... \$3.50	Za pol leta
Za četrt leta	 \$3.50
..... \$1.50	 \$3.50

Subscription Yearly \$6.—
"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVZEMŠI NEDELJE IN PRAZNIKOV
"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CHelsea 1-1242

DOPISI brez podpisa in osebnosti se ne priročajo. Denar za naročnino naj se blagovito pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivalnice naznači da hitreje najdemo naslovnik.

ANGLEŠKI VOJAŠKI IZDATKI

Pariški "Temps" objavlja pregled o stanju angleških financ ob zaključku proračunskega leta 1938-39 s posebnim ozirom na angleške vojaške izdatke v navedenem proračunskem letu, ki se je zaključilo 31. marca.

Po začetnem predlogu je državni proračun za lansko leto presegal okoli 352,000 funtov prebitka, dočim se je ob zaključku pokazal primanjkljaj v znesku 12 milijonov 714,000 funtov, četudi so bili prejemki preteklega leta za okoli 54 milijonov funtov večji od onih v letu 1937-38.

To razliko je treba v glavnem pripisati večjemu angleškemu oboroževanju, ki zahteva vedno večje državne izdatke.

Skupni znesek vseh vojaških izdatkov v preteklem letu znaša 382,50 milijonov funtov, kar daleč presega prvotna predvidevanja vlade. V proračunskem letu 1937-1938 je bilo v ta namen izdanih le okoli 262 milijonov funtov, leto poprej pa celo samo 186 milijonov funtov.

Iz tega sledi, da so bili lansko leto vojaški izdatki Anglije za okoli 120,5 milijonov funtov ali 46% večji od predlanih, kar pomeni skoro podvojitev angleške vojaške proizvodnje v preteklem letu v skladu s prvotnimi predvidevanji.

Navedeni znesek 382,5 milijona funtov vojaških izdatkov je bil do višine 254,5 milijona funtov krit za davki.

V primer s predlanskim letom so se davčni prejemki za kritje vojaških izdatkov zvišali za okoli 59 milijonov funtov istočasno pa so se povečali tudi izredni prejemki (posojila v obrambne namene) od 65 milijonov funtov v letu 1937-38 na 128 milijonov funtov v letu 1938-1939.

Navzlic tem izredno povečanim vojaškim izdatkom pa finančna sredstva Anglije niti od daleč niso izčrpana, kakor to najbolje kaže proračun za leto 1939-40 v katerem bo okoli 920 milijonov funtov kritih z rednimi prejemki, dočim odpade na nova posojila le okoli 352 milijonov funtov. Iz primerjave s prejemki v lanskem letu se da sklepati, da bo letošnji angleški državni proračun uravnotežen, ne da bi se vlada morala za to poslužiti novih davkov.

To ugodno domnevo potrjuje med drugim tudi okolnost, da so redni vojaški izdatki v novem proračunu nižji od lanih, četudi se sicer v skupnem znesku zvišajo na okoli 580 milijonov funtov.

Verjetno pa je, da bo morala angleška vlada spričo novih mednarodnih napetosti povečati svoje oboroževanje še z novimi izrednimi izdatki za katere bo potrebno tudi večje davčno kritje oziroma razpis novih posojil.

Finančnih sredstev za svoje oboroževanje ima vsekakor Anglija še dovolj na razpolago.

OGLASUJTE V "GLAS NARODA"

Pozor rojaki!

KADAR nameravate potovati v stari kraj;
KADAR hočete poslati denar v stari kraj;

se zaupno obrnite na nas, in postreženi boste točno in pošteno. Dolgoletna skušnja Vam to jamči.

Pišite po brezplačna navodila in pojasnila na

SLOVENIC PUBLISHING CO.
::POTNIŠKI ODDELEK "GLAS NARODA":
216 West 18th Street New York, N. Y.

DELO, NE PA RELIEF

Newyorški nezaposleni demonstrativno ponarjajo svoje zahteve.

Tedenski kotichek

Piše I. BUKOVINSKI, Pittsburgh, Pa.

Bolniške počitnice. — Naši modri in izkušeni zdravniki iz Merce bolnišnice pošljejo čestokrat že okrevajoče bolnike za par tednov domov na oddih ali počitnice. Zlasti se to zgođi ob večjih praznikih kot je Božič, in Velika noč, ko je vsakdo rad v krogu svojcev in prijateljev.

Ampak nikar me ne glejte tako debelo in začudeno (s svojimi duševnimi očmi) saj kdo nego bolniki so bolj potrebni odmora in počitnic, ki v tem slučaju pomenijo spremembo bolnišniškega zraka s svežostjo proste narave. V tem pogledu moramo torej docela zapustiti zdravnikom, ki vedo kaj koristi bolnikom.

Iz tega ozira se je po navetu zdravnikov za nekaj časa podal domov tudi rojak in moj prijatelj George Lipovšek iz Library, Pa., ki si pri nas že od meseca novembra zdravi v premožornu zlomljeno nogo.

Toda, Ivan, jaz ti ne bom rekel na svidenje, ker se povrnem čez tri tedne — tako mi je dejal pri slovesu — ampak obišči me na domu v nedeljo dne 23. aprila, da mi boš osebno čestital, kajti naslednji dan bo praznik mojega patrona sv. Jurja, ki je bil, kot se bere, hraber rimljanski vojskovec; pa tudi jaz mu nisem delal sramote, ko sem se boril v svetovni vojni. Ne da bi bil kriviteljen in brez srca, toda saj veš, da vojna je vojna, kjer velja načelo: ali po meni ali po tebi. Ako prideš, ne bo ti žal, ker imam dobro domačo kapljico, katero mi je preskrbel lansko jesen tik pred mojo nesrečo vaš pittsburski rojak Fr. Oblak, ako ga poznaš.

Seveda ga poznam, odkar sem v Ameriki. On pa ne oskrbi le slednjo jesen premožnih rojakov s žlahtnim trsnim sokom, temveč je tudi prvostolni slikar (house painter) in ti prebarva hišo po zmerjeni ceni od zunaj in znotraj, da izgleda lična in ljubka kot bi jo iz škaflije potegnili.

Ker me je George na to vabilo sponal tudi javno v "Prosveti", zatorej mi ni kazalo drugega, nego se odzvati, čeprav težko, ker so me isti večer tudi na "Card party" v dvorani naše cerkve pričakovali.

Pečlarski stan, najlepši stan.

Ko smo prispeli v Library, nas je George najprvo peljal v Slovenski Dom, ki se nahaja na griču, in okoli katerega čipajo prijazne hiše naših rojakov, kot pišete krog koklje, in od kjer je lep razgled po celi pokrajini. Razkazal nam je domove prostore in meni je najbolj ugajal v spodnjem de-

lu najmodernejši kot steklo gladek cementni tlak, takozvana "terasa" ki ga imamo v našem zavodu po hodnikih raznih prostorih in ga vidiš po velikih hotelih, restavracijah, trgovinah in sličnih lokalih. Tvarina je zmes cementa in raznobarnega zdrobljenega marmorja in granita. Iz najdba je prišla po svetovni vojni iz Italije in se bavijo s tem izključno le italijanski podjetniki in strokovnjaki.

Zdaj pa pojdemo malo pogledat na moj, komaj streljaj oddaljen pečlarski grad, — nam je dejal George, ko smo si malo osvežili grla z miznim ječmenovcem.

Vstopivše nas je pozdravila pogrnjena miza, ki se je šibila pod težo narezane šnake in slastne potice, naboli vabljev pa je bil pogled na pisano stekleno majolico obkroženo od kozarec, v kateri se je lesketala žlahtna božja kapljica, rumena kot cekin in čista kot kristal. Vem, da se našemu Petru Zgagi že sline cedijo ko samo čita, kaj se-le, če bi zravnil bil.

Po okrepilu nam je naš gostitelj razkazal svojo pečlarsko palačo, ki sestoji iz treh malih ličnih sob in spodnjih prostorov, kjer je visoka klet in

kuhinja s celo gospodinjstvo opremljeno, kot se to spodobi za poštenega pečlarja od fare. Tako da Georgu, ako bi se slučajno (po nesreči) vpregel v zakonske ojnice, bi ne bilo treba iskati drugega stanovanja, vsaj za prvi čas ne.

Grščino obdaja obširen vrtič z vinsko bradjo pri zidu, ki pa ni bil dosti obdelan radi njegove bolezni, pač pa so mu dobri sosedje, ki mu zdaj tudi pri gospodinjstvu pomagajo, vneli nekaj solate, katere je ravno takrat iz zemlje lezla. Žal mu je bilo, ker ni že zrastle, da bi nam lahko ž njimi postregel.

Kinje celenu vrtu pa so lepa breskova drevesa, ki so ravno kar jela brsteti, in zlati, ko berete te vrstice, so gotovo v najbližjem cvetju na kar mora biti očarljiv pogled, kajti:

Breskov in jablanov cvet in brlo slovensko dekle — če je še kaj lepšega na svet pa mi naj kdo pove!

Ko se je že stemnilo, je prišla skupina pevcev-rojakov s harmonikarjem na čelu, in pod oknom so mu tako krepko zaigrali in zapeli kot čestitko za god, da se je ves grad tresel in je odmevalo čez hrib in dol. Pozneje se jim je v sobi pridružil še nekaj drugih pevcev in sosedov, med njimi Leo Prijatelj, predsednik domačega pevskega zbora, in zabava se je nadaljevala ves večer med smehom in plesom, petjem in pitjem, da je kar prenzaglo prišel čas odhoda. Edino, kar je kalilo našemu gostitelju Georgu veselje, ker se ni mogel radi bolezni, kot navdušen plesalec, tudi sam zavrteti ob zvokih poskočne godbe, ali upam, da bo to zamogel prihodnje leto pri godovanju.

In zdaj najlepša zahvala prijatelju Georgu v mojem in v imenu vseh udeležencev za gostoljubnost in tako imenitno postrežbo. Sicer pa na svidenje George, zopet v naši bolnišnici prihodnji terek!

Zdravniški nož. — V naši bolnišnici se nahaja rojakinja Mrs. Mary Leskovec iz Burgettstown, Pa., radi operacije na vratu. Želim, da bi se posrečila s čim večjim uspehom.

Kukavica je zapela. — Rav-

(Nadaljevanje na 4. str.)

Peter Zgaga

NENAVADEN DOŽIVLJAJ

Jaz nisem bil tako srečen ali nesrečen — da bi me poklicala tromba "Za dom v bojni grom", toda imam par prijateljev, ki so preživeli vse vojne grozote in so mi jih tudi precej natančno opisali. Toda vsi opisi in pripovedovanja niso napravila name posebnega vtisa.

Za najbolj razburljiv dogodek v vojni sem zvedel iz ust starega kraškega rezervista, ki se je udeležil vseh desetih ali enajstih ofenziv na soški fronti.

Takole je pripovedoval, in se meni so se ježili lasje.

Bilo je, se mi zdi, tekom šeste ali sedme ofenzive ob Soči. Vsi smo bili že hudo zdelani. Ne rečem, denarja smo imeli precej, pa kaj boš z denarjem, če ti komaj vsak tretji dan prinesejo smrtno menažo. Postajalo je huje in huje.

Nekega večera je moral stotnik dolgo časa izbirati tri, ki bi se prostovoljno podali Italijanu skoro pod nos. To se pravi: ne samo v prve vrste, ampak še dosti dalje je bilo treba iti, skoro prav do prvih laških strelnih jarkov.

Vedeli smo, da se pripravljajo nekaj pošastnega, pa nič zato. Javili smo se trije: jaz, neki Heregovce in neki Stajere — ne vem, če mu je bilo dvajset let.

Oboroženi smo bili do zob z vsem, kar potrebuje brumen vojak. Ročnih bomb smo imeli par duetov. Spravili smo se v malo kotlino in počepnili. Črna tema vseokrog.

Todaj je pa začel Lah strahovito streljati.

Mine so letele po zraku, kakor ročni kuferčki. Na sodni dan ne bo huje grnelo.

No, pa tudi mi smo jih začeli metati. Vedeli smo, da nam ni rešitve. Kdo bo padel? Ali jaz? Ali junaški Heregovce? Ali sin zelene Stajerske?

Toda sin zelene Stajerske je bil najbolj korajžen. Metal jih je kakor za stavo.

Lah je divje streljal. Kadarkoli je padla granata in se je posvetilo, smo jih tudi mi vrgli.

Ogromni Heregovce je klet v sovje junaške brke, jaz sem pa škripal z zobmi in po pravici povem, da me je obilval mrzli pot.

Vse, kar sem imel, je bilo na kocki. Kaj slava, kaj čast? Šlo je za tisto, kar smo si krvavo priborili in pristradali.

Le sin zelene Stajerske se je smehljajal.

Oba sva bila že izčrpana, Stajercu je pa žarel pogum v oči.

Lej ga zlodja, — sem si mislil. — Fant pa v zinago zapu.

Stresalo nas je, čepeli smo in jih metali.

Meni in Heregovcu jih je zmanjkalo. Vse sva že vrgla. Le Stajere je držal še zadnjo v roki.

Čakajta! — je zašepetal, in oči so se mu divje zablskale. — Bom vrgel. To je zadnja.

Ne zdaj, ne zdaj, — sva ugovarjala in trepetala. — Počakaj, da bo Italijan ustretil.

Držal jo je v resni roki. Precej visoko blizu čela jo je držal, pripravljen, da jo vrže ter zapečati najino in svojo usodo.

V zraku se je razletela mogočna granata.

Torej vrzi! — sem siknil. — In vrgel jo je.

Bil je pikov as.

Metali smo namreč kar te, ne granat, in sin zelene Stajerske naju je bil ogulil do zadnjega centa.

Nekaj posebnega!
Naročite še danes!
VSAKEMU,
ki naroči Slovensko-Amerikanski Koledar za leto 1939, pošljemo ...
PANORAMO SVETOVNE RAZSTAVE v barvah. Razstava bo odprta med 1. aprila 1939 do 30. aprila 1939. Na nasprotni strani panorame so označene vse večje ceste in ulice, znamenitosti, ceste, parki itd. Na njem je natančno znameniti podopis, ceste, znamenitosti, univerze, gledališča, kopališča in to. Zastojed meri 10 x 25 centov.

AKO NAMERAVATE OBISKATI SVETOVNO RAZSTAVO, VAM JETA ZEMLJEVID NEOBHODNO POTREBEN.
OGROMNOST SVETOVNE RAZSTAVE V N. Y. Y. ZEMLJEVID NEKAJ PRESENETILA.

Izšel je
Slovensko-Amerikanski KOLEDAR 1939
POVESTI ZGODOVINA HUMOR ZEMLJEPISE GOSPODINJSTVO NARAVOSLOVJE RAZNOTEROSTI NAVODILA
50c + poštino
Naročite pri:
Slovenic Publishing Co.
216 West 18th Street New York, N. Y.

NAZNANILO in ZAHVALA
Tužnih in potrlih sre naznanjam žalostno vest, da je preminula nepozabljena soproga oziroma mati —
Frances Urbas
Pokojna je bila rojena dne 13. marca leta 1897 na Dolenjem jezertu pri Cerknici; njeno deklisko ime je bilo Kebe.
Podala se je dne 3. marca v McClung bolnišnico v Richwood, W. Va., kjer je dobro prestala dve težki operaciji, eno na žolčnih kamnih, eno pa na vnetju slepiča. Ko se je imela povrniti domov h svoji družini 2. aprila, ji je povratek žali Bog preprečila pljučnica in ji zatisnila oči za vedno dne 3. aprila.
Ob tej priliki se vsem tistim zahvaljujemo, ki so jo obiskali in jo tolažili v bolnišnici.
Pogreb se je vršil dne 5. aprila, 1939 iz Holy Family cerkve v Richwood, W. Va., ob 9. uri popoldne na katoliško pokopališče.
Zahvaljujemo se za darovane vence: društvu St. 285 SNPI.; Mr. in Mrs. Joe Urbas; Donnie, Julia in Johnnie Urbas; Mr. in Mrs. Anton Godeša; Mr. in Mrs. Frank Tekavec; Mr. in Mrs. John Jones; Mr. in Mrs. Joe Bend; Mr. in Mrs. Andy Husarik in Mr. in Mrs. Louis Prelaz ter vsem, kateri so dali avtomobile na razpolago; hvala dalje vsem, ki so darovali za sv. maše za dušnike.
Zahvaljujemo se tudi družini Mr. in Mrs. Frank Muletz iz Frostburg, Md., za udeležbo pri pogrebu, in sploh vsem, kateri so se v tako obilnem številu udeležili pogreba in nam stali ob strani v teh britkih urah na en ali drugi način.
Zdaj pa najlepša hvala Antonu Godeši za lepo ureditev pogreba ter družini Louis Prelaz za darovano sobo, kjer je truplo pokojne počivalo.
Tebl pa, ljuba žena, dragi mati, nikdar ne pozabljena, naj Ti bo lahka tuja zemlja.
Žalujejo ostali:
JOHN URBAS, soprog;
JOE, FRANK in EDWARD, sinovi;
OČE in SESTRA v stari domovini, ter SESTRA v Clevelandu, Jerryville, W. Va., dne 17. aprila, 1939.

Kratka Dnevna Zgodba

G. BODE:

POLJUB

"Toje najarogantnejša ženka, kar sem jih kdaj srečal," se jezi Bill Book, ki so ga nazivali v hotelu "bogati Bill." "Poslal sem ji najmanj desetkrat rože, ona mi pa komaj odzdravi."

"Poskusi enkrat s prstom," ga je podražil Harris. "Saj sem tudi to že storil, pa mi ga je poslala po komornici nazaj."

Vsi so se mu smejali. "Sto dolarjev bi dal, da bi videl to žensko manj monosno. Sto dolarjev samo zato, da bi videl, kako bi izpremenila svoj naduti izraz in zardela, kakor vsaka poštna ženska."

Harris si je natočil čašo žganja.

"Če bi jo kdo poljubil, mislim, da bi bila čisto drugačn."

Bill je bil ves iz sebe od jeze.

"Če bi jo kdo poljubil! Saj z nikomur ne govorim. Kdo bi imel toliko poguma? Nisem boječ, toda kar se tiče te ženske — no — kakor sem obljubil: sto dolarjev plačam tiste, ki ima toliko poguma, da bi šel k nji in jo poljubil."

Geoffrey je prihajal počasi, lenih korakov v hotel in slisal je zadnje Billove besede. Stopil je k njegovemu naslanjaju in se malomarno naslonil nanj. Njegov lepi, mladeniški obraz je kazal sledove prečute noči in vsi so vedeli, da je bila ta noč za igrano mizico grob zadnjega Geoffrejevega denarja. Kdo ve, da-li bi mogel še jutri poravnati račun v hotelu. Njegovi prsti so nemirno drhteli, ko si je prižigal cigareto.

"Za katero damo pa gre?" je vprašal.

Bill je pokazal na mlado ženo, sedčo za barsko mizo in obrnjeno tako, da je videl Geoffrey samo njen krasni hrbet in lepo podčesane lase. In Bill je dejal veselo:

"Zvišam vsoto na dvesto dolarjev, če greste k nji in jo objamete. Bognie, ta šala je toliko vredna."

Geoffrey je malo pomislil. Bogve, kako težko je spravljati zadnje čase skupaj denar. Da bi si kaj očital, se je bil že davno odvil, a časi, ko je mogel biti ponosen na svoje ime in rodino, so bili že davno minili. Če bi imel dvesto dolarjev, bi lahko odpotoval, poskusil srečo drugod in začel morda še enkrat znova in končno, morda bi škodovalo tej dami, če jo poljubi čeden mladenič. Geoffrey napravi najprej prestrašen obraz in zasepeta.

"Odpustite, milostiva gospa, smatral sem vas za svojo sestro."

"Daj mi ta denar," je dejal mirno. Vrgel je proč cigareto in stopil pogumno k mladi dami.

Dama se je zamišljeno igrala s svojim robcem in razmišljala, da-li bi ne kazalo iti spat, ko jo je nekdo od zadaj ujel. In zagledala je Geoffrejev obraz in njegova ozka usta, potem je pa takoj začutila njegov poljub na svojih ustnicah. Njen strah je trajal samo sekundo, potem je pa objela njegovo glavo z mehкими rokami in mu vrnila poljub. Preden pa je mogla kaj reči, je bil Geoffrey že odšel. In ona je sedela kakor vsak večer sama za svojo mizico, samo iz presenečenih obrazov okrog sebe je sklepala, da Geoffrejev poljub niso bile sanje.

Geoffrey je taval po temnih ulicah, potem je pa sedel skrušen za mizo v krčmi ter jel preklinjati Billa, svoje neutrujene razmere in sebe. Taka smola! Ko se je vrnil okrog polnoči v hotel, je zahteval račun in odšel pospraviti svoje stvari. Toda v trenutku, ko je šel po stopnicah, ga je ustavila sobarica.

"Milostiva gospa vas pričakuje v svoji sobi."

Geoffrey je apatično priki-mal. Končno, nihče, niti Diana ni mogla vedeti da ima v žepu samo dvesto dolarjev, niti slutiti njihovega izvora.

"Saj sploh nisem vedela, da staneš tu Geoffrey, niti slutiti. In nisem kod se klatiš. Sem pa zelo vesela, da te zopet vidim. Mislim, da lahko zdaj po naj-ni ločtvi zopet enkrat po-kranljava."

Geoffrey je molče priki-mal.

Pokranljala naj bi. Tega ni-sta prav za prav nikoli mogla. Ljubila sta se, morda še pre-več. Do tistega dne, ko je Geoffrey napravil to smešno neumnost s svetloaso deklico, stvar, ki mu je Diana, zlasti pa njen oče, nista mogla odpustiti. Žene, kakršna je bila Diana ni smel nihče varati. Njen ponos tega ni prenesel. In oče jo je v tem utrjeval. Potlej so pa prišli sorodniki, Geoffreya so proglasili za pustoloveca in mu prorokovali strašno bodočnost.

Diana je hladno odklonila predlog, da bi ostala še pri njem. Šest let je minilo od tistega dne, šest let, ki so povečale Dianino lepoto in ponos, dočim je Geoffrey pozabil, da je bil nekoč gentleman. Sedel je nasproti svoji ženi, s katero je bila zatonila njegova sreča in poslušal je njen izravnan globoki glas.

"Kaj ti je pa prišlo na misel, da si me vpriči vseh v hotelu poljubil?" ga je vprašala brez nekega časa, prijazno in prija-teljsko. Geoffrey se je ustrašil. Saj vendar ne more tej že-ni povedati resnice. Prisodila bi mu zasnico. In po pravici. Nasmehnil se je.

"Opazil sem te, Diana, bila si lepša kakor kdaj koli. Žena kakor si ti, bi morala hoditi z zastrtim obrazom, da bi ne mogla nikogar zapeljati, Diana."

Ozrl se je na njo in videl, da je bila laž resnica in pred njim je vstal spomin na čase pred šestimi leti.

"Ljubim te, Diana, kakor nekoč me, kakor sem te vedno ljubil. Nikoli nisem nehal ljubiti te."

Vstala je in ga objela z eno roko. Oklevajoče so ji prihajale besede iz ust:

"Tudi jaz sem hrepnela po tebi, Geoffrey. Nikar ne misli, da nisi živel v mojem spominu. Bila sem otrok, ko sem te zapustila. Neumen, razvajen otrok. Zdaj, ko je moj oče umrl in ko živim čisto sama, mislim pogosto da je bila neumnost zapustiti te tako."

Stala je tako blizu njega, da bi jo bil lahko objel, pa ni storil tega. Njene oči so bile napol zaprte. In Geoffrey je rekel, da bi ostala za vedno pri njem, če bi izgovoril le eno besedo. Čakala je na to besedo.

Ako Vas zanima le-po čtivo, naročite si Slovensko - Ameri-kanski Koledar za leto 1939.

"Poljubil sem te, ker mi je pomislil nekdo, ki ima mnogo denarja, za to dvesto dolarjev je bruhnilo iz njega, "jaz pa sploh nimam denarja. Poljubil ti bil tudi drugo žensko."

Diana je globoko vzdihnila.

"Vedela sem to, Geoffrey."

Nežno ga je pobožala po laseh. "Neki moj znanec je slučajno slišal vaš pogovor, pa mi je brž prinesel to na uho. Veseli me, da si to priznal. Prav si storil."

Potem ga je pa prišla za glavo in ga dolgo poljubljala. Zdaj ni bilo več dvoma, da o-stane Diana pri njem drugič in za vedno.

Obed z ugankami

Največja zveza francoskih sladokuscev je postavila okus in znanje svojih članov na hudo preizkušnjo. V nekem pariškem hotelu je p. riredila o-bed, ki so njegove jedi in vina držali v največji tajnosti. Po obedu so morali udeleženci na vprašalni poli označiti ime in pripravo posodnih jedi ter izvor in letnik vin.

Pet in šestdeset sladokuscev se je udeležilo tega tekmova-nja. Uspeh je bil klaverni, ugotavlja L. Vilain, ki je sku-paj z znanim kuharjem R. De-lormom sestavil ta obed v ho-telu du Louvre.

Zmagovalec za vina, znan romanopisec, je izmed šestih vst vina spoznal izvor in let-nik petih, večina udeležencev pa se je motila, da je bilo kaj. Pomerol so smatrali na primer za burgundca, sarthečana so navajali za saumureca, barsača ali celo chablisa.

Kar se pa tiče jedi, je bilo še

buje. Zmagovalec, neki ga-stronom iz Rouena, je med sed-mimi jedmi le tri označil pra-vilno. Stvar pa v resnici ni bila lahka.

Bisque, ribja juha iz preti-njenih mehkušcev, je bila izde-lana iz morskih pajkov in školjk, namesto iz klasičnih jastogov in rakov. Nihče ni spoznal školjk.

Za Supreme de Poisson so izbrali neko ribo iz Rokavskega preliva. En sam udeleženec je spoznal to ribo, in to je bi-la neka — dama.

Divjačina, ki so jo pripra-vili na lovski način, so smatrali za rudo damjaka, divjega pra-šiča. "To je past, divjačina je marinirana govedina," so me-nili strokovnjaki — toda bila je severni jelen. Neki trgovec z divjačino iz Boulogna ga je bil dobavil v na pol zmurnje-nem stanju za ta obed. Štiri dni so ga marinirali.

Nihče ni spoznal, da je bil

slastni piré, ki so ga servirali s severnim jelenom, iz alžir-skega sladkega krompirja in španske čebule. V chaud-froi-du, ki ga splošno pripravljajo iz nežne kurenine, so videli vse mogoče ribe — bil je pa pre-prosto iz kunčevine. Da bi do-bili nežno belo meso, so kunce štirinajst dni hranili samo z najfinjšimi travami, zadnje dni pa so jim dajali po eno čaj-no žličko konjaka, da bi se jim meso parfemiralo, kakor dela-jo to kmetje v Ardenih.

Solato so pripravili iz tanko zrezanih endivij in baksiških krompirjev, ki jih uporabljajo drugače samo za garniranje.

Desert je predstavljala šarlota iz maroške volene dinje in pa-pajev.

Po tem meniju, ki je prine-sel sama presenečenja, so si morali udeleženci malo osra-močeni priznati, da se mora gastronom do popolnosti mno-go učiti.

Spisi Josip Jurčiča:

I. ZVEZEK: Uvod — Narodne pravljice in pripovedke. — Spomini na deda. — Jurij Kozjak. — Jesenska noč med slovenskimi polharji — Domen. — Dva prijatelja.

II. ZVEZEK: Jurij Kobilica. — Tihotapec. — Vrban Smukova ženitev. — Klosterski žolnir — Grad Rojinje. — Golica.

III. ZVEZEK: Deseti brat. — Nemški valpet.

IV. ZVEZEK: Cvet in sad. — Hči mestnega sod-nika. — Kozlovska sodbja v Višnji gori. — Dva brata

V. ZVEZEK: Sosedov sin. — Sin kmetskega ce-sarja. — Med dvema stoloma.

VI. ZVEZEK: Dr. Zober. — Tugomer.

VII. ZVEZEK: Lepa Vida. — Pina tobaka. Moč in pravica. — V vojni krajini. — Pravda med bra-toma.

VIII. ZVEZEK: Ivan Erazem Tatenbah. — Bojim se te. — Črtica iz življenja političnega agitatorja. — Telečja pečenka. — Šest parov klobas. — Po to-baku smrdiš. — Ženitev iz nevoščljivosti. — Spomini starega Slovenca Andreja Pajka.

IX. ZVEZEK: Rokovnjači. — Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ko je krompir grašč. — Pona-rejeni bankovci

X. ZVEZEK: Veronika Deseniška.

10 zvezkov \$10

Ivan Pregelj: Izbran Spisi

STEFAN GOLJA IN NJEGOVI. — Tolminska novele. 253 strani.

V Stefanu Golji nam podaja Pregelj edinstveno sliko trpljenja našega naroda v časih graščanske mogočnosti. V središču te žive nepoznane zgodovinske slike stoji klen postavja župnika Stefana Golje, ki da v pravem pomenu besede "življenje za svoje ovce." Prepletel je roman s tragedijo lepe Tolminke, ki v svoji čudovito nežni izvedbi nima sebi enake. Tolminske novele vsebujejo med drugim tudi origi-nalni, že splošno zasloveli pridiki "Pustina pridiga," in "Pulver und Blei" ter biser naše narelistike: "Gospoda Matije zadnji gost."

Cena \$1.50

ODISEJ IZ KOMENDE. — Zapiski gospoda Lanspreškega. 269 atrani.

Bogovec Jernej

(Spisal Ivan Pregelj)

Pisatelj je posegel v dobo, ko se je začel širiti protestan-tizem po Slovenskem. Pridi-garja Jerneja je klasično opi-sal. Romanu so dodana no-trebna pojasnila.

Cena \$1.50

Naročite pri:

Knjigarni
**Glas
Naroda**

216 W. 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

Cena \$1.50

Denarne pošiljatve

Denarna nakazila iz-vršujemo točno in zanesljivo po dnev-nem kurzu.

V Jugoslavijo:

Za \$ 2.40	Din. 100
\$ 4.70	Din. 200
\$ 6.80	Din. 300
\$10.70	Din. 500
\$21.—	Din. 1000
\$41.—	Din. 2000

V Italijo:

Za \$ 0.30	Lir 100
\$ 12.—	Lir 200
\$ 20.—	Lir 500
\$ 37.—	Lir 1000
\$112.50	Lir 2000
\$107.—	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CE-NE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedenih hoteli v dinar-jih ali lirah, dovoljnjeno se boljše pogaje.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠU-JAMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJNO \$1.—

**SLOVENIC
PUBLISHING
COMPANY**
(TRAVEL BUREAU)
216 W. 18th ST., NEW YORK

ZNACILNA OBLETNICA V MEHIKI

Pred letom je mehiška vlada razlástila tujezemske oljne kompanije. Ob obletnici so se vršile po mehiških mestih velike demonstracije.

Ljubezen ... nikdar ne ugasne

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIPREDIL I. H.
60

"Obe bove odpotovali od tukaj in se bove naselili v kakem drugem kraju, kjer naju ne bo nikdo poznal. Tam bove zamenjale najini imeni. Vi se boste izdali za gospo Rittbergovo jaz pa bom prevzela vaše ime. In tam bove čakali, da pride vaš otrok na svet. Dali mi boste otroka in ko boste zopet mogli vstati, bove šli zopet kam drugam in bove prevzeli zopet svoji pravi imeni. Ko boste popolnoma zdravi, se bove za vedno ločili. Nikdo ne bo vedel, da je Eva Wernerjeva dala življenje otroku. Izognili se boste sramoti, jaz pa — o moj Bog — zopet bom dobila svojega moža, brez katerega ne morem živeti."

Ko sem ji vse to pripovedovala, je neprestano jokala v vsej bolečini svoje duše. Bil je tih, pretresljiv jok. Velike solze so ji tekale po njenem lepen, bledem obrazu, ko sem sklonila, me je proseče pogledala in mi s pogledom, ki mi je raztrgal srce, rekla:

"Navzlic vsemu sem se veselila svojega otroka — vse, vse bi mi nadomestil — kar sem izgubila. Toda usoda najbrže hoče drugače, ker vas je pripeljala na mojo pot. In vklonila se bom temu, kar mi je naklonila usoda. Kdo ve — mogoče bom kmalu umrla — in potem bo moj otrok v najboljših rokah. Mi je, kot da ne bom več dolgo živela in — mogoče je tako dobro. Da — mojega otroka morete imeti — vam ga hočem dati — to naj bo moja pokora. In moj otrok bo imel očeta — ljubil ga bo — in mož se bo vrnil k vam in bo zopet vse dobro. Da, imeli boste mojega otroka, vse se naj zgodi, kot želite."

Pri tem je izgledala kot mručenica. Moreš mi verjeti, Flavija, nikdar nisem pozabila, kako veliko žrtve mi je prineslo to ubogo dekle. In vse je prišlo tako, kot sem nameravala. Že čez nekaj dni sve odpotovali iz vasi in sve se nastanili v neki drugi tirolski vasi. Tam sve živeli pod zamenjenimi imenoma. Ona je bila gospa Eleonora Rittbergova, jaz pa gospica Eva Wernerjeva. Med seboj sve se zaobljubili, da ne bove nikdar nikomur izdali, da je ona mati otroka, katerega sva obe z velikim hrepenjem pričakovali.

Eva Wernerjeva je bila čudovita v tem času, v katerem se nise ločili niti eno uro in sve živeli popolnoma za sebe. Toda njena bolest je bolj grizla to nežno bitje, kot pa moja bolest moje močno telo. Vedno je postajala bolj slaba in pogosto sem bila v strahu, da ji more življenje ugasniti, še predno bo prišel otrok na svet. In Bog ve, da mi to ni bilo žal samo zaradi otroka. Kajti imela sem jo zelo rada, kot bi ljubila svoj mlajšo sestro, ako bi mi jo usoda bila naklonila.

Njeno obnašanje do mene je imelo na sebi nekaj ginjačevega, nekaj podložnega, navzlic temu, da sem ji pogosto zatrdjevala, da mi prinese mnogo večjo žrtve, kot pa jaz njej. V tem času, ko sve bili vedno skupaj, je postala moja zaupnica, pred njo nisem imela nikake tajnosti in sem se razgovarjala z njo o vsem, kar me je navdajalo. In četudi mi je tako odkrito razkrila pred menoj vse svoje življenje, nikdar ni govorila o možu, ki je bil oče njenega otroka. Samo tega mi ni tajila, da ga še vedno ljubi in da ga bo ljubila do svojega zadnjega diha, četudi je za njo mrtev, kot je ona mrtva zanj. In ravno ta močna, globoka ljubezen do tega moža me je privlekla vedno bližje k njej, ker sem jo razumela. Imela sem občutek, kot da mož, ki jo je najbrže zaradi zunanjih razmer zapustil, ni niti vedel za njeno veliko vrednost, ker drugače je ne bi za nobeno ceno na svetu zapustil.

Celo zimo sve živeli v tihi gorski vasi in Eva je postajala vedno bolj bleda in tiha. Naslikala je še čudovito lupo gorsko pokrajino — pogosto si jo občudovala v mojem malem salonu, kajti kupila sem jo od nje — toda pozneje se ni več dotaknila čopiča.

"Ta zimska pokrajina je moja labudja pesem," mi je rekla bolestno. "Nikdar več ne bom vzela čopiča v roko."

In če tedaj tega tudi nisem hotela verjeti, so me vendar njene besede pretrsele kot kaka preroška.

Slednjič je bil otrok rojen — bil je zdrav, močan deček in stara vaška babica mi je rekla, ko mi ga je položila v roke: "Izsela je vse moč svoje matere; šel bo junaško skozi svet in bo zelo močan."

Otrok je bil vpisan v krstno knjigo majhne vasi pod imenom Hans George Rittberg.

Zavriskala sem, ko sem držala otroka v svojih rokah, toda Eva me je pogledala s tako obupanimi očmi, da se ji nisem več upala pokazati svojega veselja. Stregla sem ji z veliko udanostjo in sem ji napravila vse, kar sem ji le mogla. Ko je vstala iz postelje in je bila zmožna hoditi, sve odpotovali iz vasi ter poiskali drug tih kraj. Iskreno me je prosila, da ostanem z njo še nekaj tednov, ker ji je ločitev od otroka pretežka. In to sem razumela le predobro. Zopet sve se izpremenili v svoji pravi postavi in sve v novem kraju nastopali pod svojima pravima imenoma. Tam sem najela dojilko, ki je prevzela otrokovo oskrbo. Tedaj pa se mi je zdelo, kot da mi Eva gine pod rokami. Četudi sem storila vse, kar je bilo v moji moči, da bi pokrepčala njeno zdravje, je polagoma ugašala kot svetilka. Nobene življenjske volje ni imela več, kot bi bila v resnici oddala otroku vse, kar je imela svoje moči.

Moj mož mi je na naznanilo o rojstvu mojega sina pisal rano nekaj hladnih besed. Njegovo pismo, sem pokazala Evi in sem ji rekla: "Ko bo videl otroka, potem bo vse drugačen."

O tem sem bila prepričana. Eva je brala pismo in svetle solze so ji tekale po licih in so kapale na pismo. Tako veliko je bilo njeno sočutje do mene. Tako je bila razburjena zaradi hladnega pisma, da se je, kot že večkrat te dni, onemogla sgrudila. In ko sem jo položila v posteljo, mi je rekla z vročico v svojih očeh:

"Samo, če sem vam v resnici pomagala — drugače —"

(Dalje prihodnjič).

Razne vesti.

NAJDENI IN ZOPET IZGUBLJENI MILIJONI.

Denar je mnogo lažje zapraviti, kakor zaslužiti. To je ena izmed temeljnih resnic življenja. Včas se pa zdi neverjetno, kako velika morejo biti premoženja, ki so jih ljudje izgubili. Na Novi Zelandiji je umrl pred leti siromašen mož. Ni pa bil vedno siromašen, imel je najbogatejše rudnike zlata na svetu, pa jih je izgubil.

Spomladi leta 1878 sta iskala dva Novozelandsca Lee in McCrombie zlato v okraju Ohinemuri na Severnem otoku. To je bila takrat gola, kamenita puščava, kjer je živelo le nekaj domačinov, ki so tam med skalami bedno živitarili. Nekaj milj dalje so pa ležala zlata polja ob rekah Thames in Coromandi. Nekega jutra sta Lee in McCrombie odšla na hrib, od koder se je videlo daleč po puščavi. Tam na obzorju sta zagledala med pečnami čudno svetlikanje. Napolila sta se tja. Svetlikanje je postajalo vedno močnejše. Slednjič sta prispela tja — do kremenčaste skale, lesketajoče se kakor zlato. Prihrumela je nevihta z nalivom, toda iskalec zlata nista izgubljala časa. McCrombie se je hitro vrnil v taborišče po orodje, 30 milj daleč ga je nesel med silnim nalivom. Vso noč je bil v sedlu in ko je moral slednjič brodit naraslo reko, so ga valovi odnesli s seboj. Njegovemu tovarišu se je komaj posrečilo rešiti ga v zadnjem trenutku, da ni utonil.

Ni bile dvoma, maletela sta bila na žilo zlata. Skale okrog so se lesketale v zlatu in 70 m visoka pečina je bila doslovno

Tedenski kotichek

(Nadaljevanje z 2. strani)

no med pisanjem tega dopisa sem to pomlad prvokrat slišal kukavico in sicer je na moje okence priletela in tako zapela:

Kukuu, kukuu,
pismo je tu.

Naglo sem okno odprl ter ji izvlekel list iz kljunčka, in še predno sem pogledal naslov, sem slutil, odkod veter piše, in nisem se motil. Pismo je bilo od osebe, ki mi vedno pošlje poročila na nenavaden in romantičen način: potom drobnihih ptic. Zadnjič je bil go-lobček, to pot kukavica, prihodnjič pa, kaj se ve, mogoče se bo celo poslužila — pisane papirge.

Znana vdova z North Side, predsednica društva 77. SZZ, vabi mene ter vse rojake ob-rogga spola, stanu in vsake starosti na zabavni večer, ki ga priredi omenjena Zveza v torek dne 2. maja v Swabian dvorani, 912 Chestnut St., N.S. Ker nam obljubujejo izvrstno postrežbo in mnogo zabave, za to na svidenje in prijatelj N. Skube naj privede svoje znan-ke z Južne Strani (South Side) tovariš Fr. Spisič pa svoje iz Lawrenceville.

Poziv Slovencem. — Jugoslovanski odsek Vseslovenskega odbora sklicuje za v nedeljo dne 7. maja ob 8. uri zvečer veliko ljudsko zborovanje v Pittsburghu v Carnegie Hall, East Ohio in Federal St., N. S. Vsi, ki mirzite fašizem in ljubite svobodo, pridite!

V znamenju poletja. — Rojake v Pittsburghu opozarjam, da ne bodo pozabili to soboto ponoči pomakniti kazalec na časomerih za eno uro naprej. Izgubili bomo sicer eno uro na spanju, ki jo bomo pa spet pridobili zadnjo soboto ali nede- ljo v septembru — ako dočaka-mo. Če ne, ga bomo pa itak dovolj imeli — v hladni gomili.

Pozdrav!

gora zlata. Novozelandsca sta si brž postavila kočjo in izko-pala pod hribom rov. Čez tri mesece so pa prišli domačini in jima jeli groziti, kajti izka-zalo se je, da je bil grič nji-hovo pokopališče. Iskalec zlata sta se hotela rešiti pred smrtjo s tem, da sta takoj po-mudila domačinom 5000 funtov šterlingov. Toda domačinom se je zdelo to premalo. Novo-zelandsca sta se morala zateči v rov, kjer so ju oblegali. Sled-njič sta se pa vendarle rešila. Za rušenje skal sta rabila bom-be in te sta vrgla na domači-ne. Eksplozije so se domačini ustrašili in zbežali.

Ko je nastal zopet mir, sta Novozelandsca zvedela za boga-tega iskalec. Rezultat je bil sijajen. Treba je bilo pa mno-go denarja za pridobivanje zla-ta. Ta čas je pa tretji iskalec zlata odkril isto bogato ležišče. Hitro je ustanovil sindikat z 30.000 funtov šterlingov, zase-del je zlato polje, Lee in Mc-Crombie sta se pa morala obri-sati pod nosom, ker sta po za-konu izgubila pravico do le-žišča zlata, ki sta ga bila za ne-kaj dni zapustila. Njun polo-žaj je bil tako brezupen, da nista niti poskusila vložiti tož-bo.

Nedavno je Lee umrl kot si-romašen mož. Rudnik, ki ga je odkril, je pa dal že za 10 milijonov funtov šterlingov zlata. Samo dividende so vr-gle že nad 7 milijonov funtov šterlingov.

15 LETNA POŽIGALKA.

V Amsterdamu so aretirali nedavno moža, ki je bil močno osumljen, da je zažgal hišo, kjer je stanoval. Obsojen je bil na štiri leta ječe in kazni je sprejel. Kmalu je bil pa v isti hiši zopet zažeten požar. Gasilci so ga hitro pogasili in tako ni napravil večje škode. Pač pa so postale oblasti po-zorne na obsojenega požigalec, ker se jim je zazdelo, da je bil morda obsojen po nedolžnem, čeprav je ob koncu obravnave priznal požig.

V začetku prejšnjega tedna so odkrili v dotični hiši nov poskus požiga. Požig se pa ni posrečil in uprava hiše je po-stavila stražo v nadi, da se bo požigalec vrnil. Zgodilo se je nekaj nepričakovanega. Pri požigu so zasačili 15-letno hčerko obsojenega dozdavnega požigalec, ki je priznala, da je že prej brez očetovega dovolje-nja poskusila zažgati hišo. Iz-vedenei so izjavili, da sta oče in hči tipična dedno obreme-njena piromana.

ZNAMKE PAPEŽEVE DRŽAVE.

Ko so po smrti Pija XI. izšle znamke Sede Vacante je bilo povpraševanje po njih zelo ve-liko. Filatelisti so se pa zani-mali tudi za znamke bivše pa-

Za gospodinje

Kuharske Knjige...

Slovenske žene so splošno znane kot dobre ku-harice. Vsakdanjo hrano znajo pripraviti oku-sno in spretno brez posebnih kuharskih navo-dil. Naša slovenska kuha je nekaj posebnega, ker je vzeta iz vseh narodnosti, katere so se-stavljale nekdanjo Avstrijo. Ni rečeno, da mo-ra dobra kuha biti ravno draga, pridenite kak-šne malenkostne stvari, kot te ali one zelenja-ve ali dišave in napravite posebno tečno, oku-sno jed.

V knjigarni "Glas Naroda" imamo slede-če kuharske knjige, ki bi Vas morda zanimale:

LJUDSKA KUJARICA
Najnovejša zbirka navo-dil za kuhinjo in dom.
Cena 50c

KUHARICA
965 navodil, 255 strani.
broširana \$1.25...
vezana \$1.50

SLOVENSKA KUJARICA
Najpopolnejša izdaja—
728 strani.
Cena \$5.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET NEW YORK

pežave države. Najstarejše znamke izvirajo iz leta 1852, na njih so upodobljeni ključ sv. Petra in papeževa tiara. Teh znamk je bilo sedem vrst. Le-ta 1867 je izšlo sedem vrst-znamk: znamke iz naslednjega leta so bile pretiskane. Po le-tu 1870, ko je bilo po zasedbi Rima končano zedinjenje Ita-lije, so ostali papežu samo Va-tikan, Lateran in Castel Gan-dolfo. Sveta stolica je garan-cijsko jamstvo odklonila in pa-peževe znamke so bile vzete iz prometa. Z lateransko pogod-bo je bila pa zajamčena suve-renost Citta di Vaticano in 1. avgusta 1929 so prišle v pro-dajo nove znamke.

(Sedem nižjih vrst močno spominja na znamke iz l. 1852. Tudi na njih vidimo ključ sv. Petra in tiaro, samo drugačne barve. Na šestih vrstah višjih vrednot je slika vladajočega papeža Pija XI. Od leta 1929 je izšlo več serij znamk, med katerimi so za filateliste naj-

bolj privlačne zaupke iz leta 1933. Takrat sta izšli dve vr-sti in sicer začetkom leta šest-znamk, ob koncu leta pa zopet šest. Na njih vidimo deloma papežev znak, deloma pa vati-kanske vrtove. Leta 1934, ob mednarodnem pravniškem kon-gresu in 1400 letnici Justinia-novega kodeksa se je pojavila serija šestih znamk, leta 1926 za razstavo katoliškega tiska serija osmih znamk, lani za ar-heološki kongres, serija šestih znamk in serija osmih znamk za letalsko pošto. Znamke pa-peževe države so zelo lepe in precizno izdelane.

Ko obnovite naroč-nino, pridajte še 50 centov za S. A. Ko-ledar za leto 1939.

V stoterih slovenskih domovih boste našli to knjigo umetni-ških slik. Naročite jo še vi.

"Naši Kraji"

Slike so iz vseh delov Sloveni-je in vemo, da boste zadovoljni.

Zbirka 87 fotografij v bakro-tisku na dobrem papirju vas stane —

\$1.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

Bohinjsko jezero

216 WEST 18th STREET, NEW YORK

VSE PARNIKE

in
LINIJE
ki so
važne za
Slovence
zastopa:

SLOVENIC PUBL. CO.
YUGOSLAV TRAVEL DEPT.
216 W. 18th St., New York, N. Y.

KRETANJE PARNIKOV SHIPPING NEWS

ODPLUTJA — Meseca APRILA

29. aprila:
Conte di Savoia v Genoa
Aquitania v Cherbourg
Champlain v Havre

ODPLUTJA — Meseca Maja

3. maja:
Normandie v Havre
Hamburg v Hamburg
5. maja:
Bremen v Bremen
6. maja:
Vulcania v Trst
10. maja:
Queen Mary v Cherbourg
New York v Hamburg
12. maja:
Europa v Bremen
13. maja:
Ile de France v Havre
Rex v Genoa
17. maja:
Aquitania v Cherbourg
Hansa v Hamburg
Normandie v Havre
20. maja:
Saturnia v Trst
Columbus v Bremen
23. maja:
Nieuw Amsterdam v Boulogne
24. maja:
Queen Mary v Cherbourg
Deutschland v Hamburg
25. maja:
Champlain v Havre
26. maja:
Bremen v Bremen
27. maja:
Conte di Savoia v Genoa
31. maja:
Aquitania v Cherbourg
Hamburg v Hamburg
Normandie v Havre

2. junija:
Europa v Bremen
3. junija:
Rex v Genoa
4. junija:
De Grasse v Havre
6. junija:
Ile de France v Havre
7. junija:
Queen Mary v Cherbourg
New York v Hamburg
10. junija:
Vulcania v Trst
Columbus v Bremen
13. junija:
Bremen v Bremen
Champlain v Havre
Nieuw Amsterdam v Boulogne
14. junija:
Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre
Hansa v Hamburg
17. junija:
Conte di Savoia v Genoa
20. junija:
Europa v Bremen
21. junija:
Queen Mary v Cherbourg
Ile de France v Havre
Deutschland v Hamburg
24. junija:
Saturnia v Trst
27. junija:
De Grasse v Havre
28. junija:
Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre
Hamburg v Hamburg
30. junija:
Bremen v Bremen
Mauretania v Cherbourg